

Posudek bakalářské práce Kláry Zindulkové

Vzájemné působení metrických a fonologických faktorů při utváření básnického rytmu

Práce Kláry Zindulkové si vytyčila nelehký úkol – nahlédnout na shody a rozdílnosti sylabotónického a časoměrného verše a porovnat rytmické principy těchto versifikačních systémů s hudebním rytmem. Autorka přitom vychází z hypotézy možného propojení pravidel obou systémů, a to na pozadí zkoumání dalšího podstatného problému, který práce nastiňuje, a to vztahu textové a hudební složky vokální hudby. Neopominutelnou součástí práce jsou rovněž hlubší analýzy takových otázek, jako jsou otázky vokalické kvantity, role pauz jejich typů apod.

Zásadním hlediskem práce je však velice odvážný exkurz do historické poetiky, a to prostřednictvím dílčích analytických črt prací klasiků české versologie a estetiky, jakými byli zejména O. Hostinský a J. Král. Vedle tohoto historického exkurzu autorka rovněž přihlíží k odborným textům novějším, a to zejména k Mukařovského a Jakobsonovým kanonickým textům pražské strukturální školy, dále pak zejména k pracím Červenkovým a Hrabákovým, ve vztahu ke vztahu versologie a hudby pak ke studiím Mužikovým aj. Řeklo by se tedy na první pohled, že jde o úkol olbřímý, pokud jde o rozměr bakalářské práce. Je však třeba konstatovat, že autorka právě naopak v zásadě funkčně využila kompilačního charakteru bakalářské práce k tomu, aby prakticky zhodnotila klíčové versologické publikace a připravila si tak prostor pro další navazující výzkum. Perspektiva studia prací Hostinského a Krále je o to přínosnější, že se nesetkáme s množstvím prací, které by versologický výzkum těchto pozitivistických zakladatelů detailně zhodnocovaly. Jde mj. o nesporné reziduum strategie pražské strukturalistické školy, která se vymezovala právě na více či méně skrývaném pozadí těchto výzkumů přelomu 19. a 20. století, na půdorysu jejich popření, nikoli rozvíjení.

Pozoruhodným prvkem v analýze Kláry Zindulkové je např. pozornost, kterou věnuje možným inspirativním podnětům Hostinského díla ke vztahu hudební a textové složky.

K úvaze bych dal spíše dva na první pohled zdánlivě skryté jevy, které však odráží jistý autorčin postoj, s který se nelze zcela ztotožnit. V průběhu, zejména však v závěru práce se často setkávám se slovy jako „důkladný rozbor“, „podrobné srovnání“ , jde o to „vysvětlit důvody některých nesprávných metrických názorů pánů (sic!) Hostinského, Krále a Zicha“ apod. Chci jen upozornit na fakt, že rozměr bakalářské práce zkrátka neumožňuje – tváří v tvář takto vymezenému problému a autoritám, o kterých se hovoří – naplnit tyto postulované maximy. Je třeba si stále uvědomovat, že stojíme na prahu řešení obsáhlých a v zásadě interdisciplinárních problémů, k nimž bakalářská práce může připravit prostor, nikdy je však nemůže uspokojivě „vyřešit“. Podstatné je ale vědomí nutnosti dalšího rozvíjení, což je příslib, který je v práci Kláry Zindulkové navzdory této připomínce přítomen.

Práci Kláry Zindulkové *Vzájemné působení metrických a fonologických faktorů při utváření básnického rytmu* považuji za text, který plně vyhovuje a překračuje nároky kladené na bakalářskou práci. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji klasifikaci „výborně“.

Praha, 10. 6. 2011

doc. PhDr. Jan Wiendl. Ph.D.